

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5618/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Коменић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Сурдулица, чији је пуномоћник Драгана Антић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 2106/19 од 27.01.2020. године, у седници од 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 2106/19 од 27.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 2106/19 од 27.01.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сурдулици П 648/17 од 18.03.2019. године, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 2106/19 од 27.01.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 .... 87/18). Ревизијом се указује да је нижестепеним решењима погрешно одлучено о трошковима поступка јер није примењен члан 153. ЗПП, али се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камата, уговорна казна и остала споредна тражења као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У овој парници трошкови парничног поступка нису чинили главни захтев, па ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић